

El Camp del Granollers F. C. en ésser inaugurat per la Festa Major de 1913

(Fot. Bosch)

Amb tot això, passaren volant les setmanes i s'atancava la festa major de l'any 13, data que els organitzadors del Club volien fer coincidir per a l'inauguració oficial del camp i del joc, no obstant i haver-se fet ja varis partits entre els jugadors locals, i tres entre aquests i jugadors forasters. El primer, amb un *team* que s'acabava de fundar a Mollet; el segon, amb un equip del Centre d'esports de Sabadell i el tercer, amb un equip infantil del «Barcelona».

Vingué la festa major de l'any 1913. La Junta del Club, presidida per l'Alfred Canal i secundada generosament pels malaguanyats joves, avui ja difunts, en Josep M.ª Carreras i en Frederic Maspons, es cuidaren de tota l'organització i d'iniciar una subscripció que, encapçalada per l'Ajuntament amb la quantitat de 200 pessetes, muntà ben aviat a la ratlla de cent duros. Per al partit d'inauguració s'interessà la vinguda de jugadors forasters, encarregant-se la comanda al notable jugador Lemmel, llavors equipier del club «University» ja desaparegut. Es montaren unes tribunes al camp; llençà el *kick-off* l'allavors Alcalde de Granollers, En Josep Barangé, i s'aprestaren a la lluita els dos següents equips:

BARCELONA (primer equip)

Turón — Llobet, Vidal — Vela, Julibert,

González — Fusté, Vinyals, Cardona, Blay, Castells — Suplent: Larrodera.

GIMNASTIC (primer equip)

Carulla (A.) — Carulla (E.), Pundsak — Prat, Castellet, Mojal — Rabassó, Lemmel, Capella, Artigas, Balagué. — Suplent: Valls.

Arbitrà el partit el president del Granollers F. C., en Alfred Canal.

Fou un èxit baix tots els conceptes i aital èxit esperonà a tots els socis del club a treballar amb entusiasme. Així es veia com cada diumenge es celebraven partits i fins s'organitzà molt aviat un tercer *team* i un *team* infantil. En aquests *teams* hi començaren a jugar l'Enric Garrell; els germans Martí; els germans Màs; en Ramón Meri; en Antoni Toledo; el malaguanyat jove i esportista covençut, l'Eliseu París; en Tomàs Rion i molts d'altres que ja avui són notables foot-ballistes

Avençava l'afició a l'esport; i tots els afiliats es congratulaven d'haver fundat l'Associació. Més, prompte s'hi ficà la bruixa, i no havíem passat l'any 1914 sense que les escissions individuals i l'aclapament col·lectiu, motivat per rivalitats d'ordre social, resultància de la manca de comprensió de l'esperit del joc, sobre tot exterioritzada pels primers que li donaren l'empenta (els joves del Casino) refredés als més esforços; i a

l'hora justa que els més entusiastes volien fer caminar al club ingresant-lo a la Federació que s'havia acabat de constituir. potentia, amb els principals Clubs de Foot-ball de Barcelona, una desbandada general estengué la papereta de defunció d'aquell club que havia començat amb una tant esperançadora energia.

Tant sols uns quants obrers, al voltant dels germans Màs i germans Martí, aguantà silenciosament el foc sagrat de l'afició al noble esport i d'aquell grupet d'aficionats en nasqué més tart el que es avui potent i sòlid Granollers Sport Club. Tots els granollerins recordaran prou les reunions diàries dels footballistes al carrer d'en Clavé, davant de la nostra impremta.

Al redós d'aquests pocs entusiastes, poc a poc l'Associació es reconstitueix i continuen entrenant-se els jugadors en el camp vell. Els avenços són ràpids i ja s'arrisquen, els granollerins, a sortir de casa, fent varis partits, amb falaguer resultat; tant, que no ens podem estar de publicar les victòries que ha obtingut el Club novament refet, ja amb el nom de Granollers Sport Club.

Aquestes són les copes guanyades:

Ventosa, d'Hostalrich, (12 juliol 1914); Granollers, (5 setembre 1915); «Las Novedades», de Granollers, (3 setembre 1917); Cardedeu (15 d'agost de 1918 i 1919); Tàpias, de Breda, (8 setembre de 1919); Berriu, de Llinàs, (8 setembre de 1919); Lligé, Cardedeu (16 setembre de 1919); Olot, (1919); F. B. C. Cardedeu, 15 agost 1920); Montmeló (15 agost 1922); Anís del Taup, Granollers, (2 setembre 1922); Principal Cine, Granollers, (4 setembre 1922).

Demés, una copeta que l'equip, ja desaparegut, del Centre deportiu del Carrer de Sant Jaume, jugà amb el Granollers S. C. i que aquest guanyà.

Per la ressenya de tantes victòries, es pot comprendre l'esforç que els nostres valents equipiers han fet d'ensà la fundació del Club, esforç que en tot temps ha sigut secundat per entusiastes aficionats, sobressortint d'entre tots ells, el conegut Farmacèutic En Artur Gasset i en Ventura Garrell, que poe abans de que el Club adquirís la personalitat que avui té, rivalitzaven en encarrilar l'esforç d'aquell grup de joves obrers, organit-

ESPECIALITATS

Anís Faust

(El més antic i acreditat)

Cognac Parera

&

Géraldine

©

Anissats :: Vins :: Licors

Mario Altimiras

(Successor de l'antiga i acreditada casa Felip Parera)

DIPÓSIT DE

Xampanyes

(País i estrangers)

Vermouhts

&

Aixerops

©